

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 451

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 iunie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 622 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	2-3	277.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap pentru aprobarea Metodologiei de preluare de către direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București a contractelor privind angajamentul de plată a dobânzii, încheiate de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap și de asigurare a transferurilor financiare	11-14
Decizia nr. 658 din 30 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) lit. e) și art. 215 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	3-5	792.	— Ordin al ministrului sănătății privind completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 385/2009 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România	14
Decizia nr. 661 din 30 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	5-6	793.	— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru elaborarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 896/2006	15
Decizia nr. 664 din 30 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	6-8	2.168.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru prorogarea termenului de 1 iulie 2009, stabilit pentru administrarea contribuabililor mijlocii și a marilor contribuabili	15-16
Decizia nr. 672 din 30 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8-10			
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
81.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 6 din Legea nr. 597/2001 privind unele măsuri de protecție și autorizare a construcțiilor în zona de coastă a Mării Negre.....	10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 622**

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ion Dumitru și George Dumitru în Dosarul nr. 10.963/300/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției Ion Dumitru și partea Rodica Milea, reprezentată de avocații Haralambie Voicilaș și Elena Zainea, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției susține admiterea criticii de neconstituționalitate, arătând că se află într-o situație disperată din cauza faptului că nu a obținut o locuință socială din partea statului și nicio ofertă acceptabilă din partea proprietarului imobilului în care locuiește.

Avocatul prezent consideră invocarea excepției de neconstituționalitate drept un abuz al autorului criticii menit să determine tergiversarea judecării cauzei. În ceea ce privește susținerile chiriașului, acestea vizează aspecte legate de fondul cauzei, iar nu de neconstituționalitate a textelor de lege criticate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.963/300/2006, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Ion Dumitru și George Dumitru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 prevede un termen de închiriere a locuințelor, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, orientativ, până la 8 aprilie 2004. În cazul locuințelor proprietate de stat, termenul a fost prelungit cu încă 5 ani conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2004, care reprezintă, de asemenea, un act normativ care instituie protecția chiriașilor. Așa fiind, se observă că, raportat la cele două categorii de chiriași, respectiv ai locuințelor proprietate de stat și ai locuințelor proprietate a persoanelor fizice sau juridice, legiuitorul a creat, ca formă de protecție specială, regimuri diferite, discriminatorii. Prin acest mod de reglementare, sunt încălcate dispozițiile constituționale

referitoare la nivelul de trai, la obligația statului de a lua măsuri de protecție socială egale, care să nu creeze discriminări între cetățeni.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens practica Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut: „*Proprietarul poate refuza reînnoirea contractului de închiriere numai pentru următoarele motive:*

a) *locuința este necesară pentru a satisface nevoile sale de locuit, ale soțului, părinților ori copiilor oricărui dintre aceștia, numai dacă sunt cetățeni români cu domiciliul în România;*

b) *locuința urmează să fie vândută în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;*

c) *chiriașul nu a achitat chiria cel puțin 3 luni consecutive în executarea contractului de închiriere;*

d) *în cazurile prevăzute la art. 13 lit. f) — i).”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 și 47.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, în ansamblu, precum și unele dintre articolele ei, printre care și textele de lege criticate în cauza de față, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 21 februarie 2005, Decizia nr. 512 din 6 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.085 din 2 decembrie

2005, și Decizia nr. 256 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007, Curtea a statuat că măsurile de protecție a chiriașilor, instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, își au temeiul constituțional în art. 47 alin. (1) și în cele ale art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție, finalitatea acestei ordonanțe fiind aceea de a reglementa raporturile dintre chiriași și proprietari, de a oferi soluții juridice situațiilor litigioase ivite în procesul aplicării Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, prin utilizarea unor mijloace juridice, asigurându-se totodată posibilitatea pentru proprietar de valorificare a atributelor dreptului său de proprietate și, în același timp, protecția chiriașilor împotriva unor eventuale abuzuri.

De asemenea, Curtea a mai reținut că protecția temporară a chiriașilor, inclusiv în condițiile retrocedării imobilelor către foștii proprietari, se realizează prin diverse modalități juridice, cum sunt: prelungirea contractelor de închiriere pentru o perioadă de 5 sau 3 ani, după caz, asigurarea stabilității, în viitor, a drepturilor lor locative prin acordarea dreptului chiriașului la reînnoirea contractului de închiriere și crearea unor garanții împotriva unei evacuări abuzive, precum și a unui drept de preempțiune în cazul în care proprietarul intenționează să vândă locuința.

Considerentele reținute de Curte în deciziile mai sus menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ion Dumitru și George Dumitru în Dosarul nr. 10.963/300/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 658

din 30 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) lit. e) și art. 215 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) lit. e) și art. 215 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Gheorghe Milici în Dosarul nr. 4.167/325/2008 al

intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

În plus, Curtea constată că posibilitatea recunoscută proprietarilor ca, în anumite condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, să poată interveni pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime, prin refuzul reînnoirii contractului de închiriere, nu constituie o măsură discriminatorie, așa cum consideră autorii excepției, ci reprezintă exclusiv o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime.

Așa fiind, prevederile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu sunt de natură a prejudicia interesele vreunei categorii sociale, ci constituie expresia îndeplinirii obligației statului de a lua măsuri în vederea asigurării unui nivel de trai decent propriilor cetățeni.

Prin urmare, nici critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 47 din Constituție nu poate fi reținută, legiuitorul fiind obligat ca, atunci când stabilește limitele și conținutul dreptului de proprietate, să țină seama de interesele proprietarilor, dar și de cele ale chiriașilor cărora trebuie să le asigure dreptul la o locuință, realizând un echilibru între dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite la restituirea locuințelor și dreptul chiriașilor din aceste locuințe la protecție socială din partea statului.

Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că prevederile art. 16 din Constituție se referă la egalitatea dintre cetățeni, iar nu și la egalitatea dintre aceștia și autoritățile de stat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.167/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 208 pct. 6 și art. 213 pct. 3 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Gheorghe Milici în cauza având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât obligă fiecare persoană fizică să contribuie la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, indiferent dacă aceasta dorește sau nu să beneficieze de serviciile medicale oferite. Se apreciază că statul este cel care trebuie să garanteze dreptul la ocrotirea sănătății, ceea ce înseamnă că un atare drept naște obligații pozitive numai în sarcina statului, nu și a beneficiarului dreptului. Totodată, orice persoană fizică are dreptul de a dispune de ea însăși, astfel că ea trebuie să fie în măsură să hotărască dacă contribuie, fie la un fond public sau privat de sănătate, fie să își asume riscul de a nu contribui la niciun fond de sănătate.

În aceste condiții, se consideră că este abuzivă și discriminatorie obligarea persoanelor care desfășoară o activitate privată de a contribui la constituirea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, o dată prin redistribuirea contribuțiilor lor prin taxe și impozite la achitarea unor sume de bani necesare asigurării de sănătate a salariaților din sectorul bugetar și a doua oară prin contribuția plătită direct la fondul în cauză.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 208 alin. (3) lit. e) și art. 215 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Instanța de judecată, în mod eronat, a reținut ca obiect al excepției dispozițiile art. 208 pct. 6 și art. 213 pct. 3 din Legea nr. 95/2006. Astfel, potrivit jurisprudenței sale, Curtea urmează să se pronunțe cu privire la excepția de neconstituționalitate a acelor dispoziții legale pe care autorul excepției le critică, și anume art. 208 alin. (3) lit. e) și art. 215 alin. (3) din Legea nr. 95/2006, texte care au următorul cuprins:

— Art. 208 alin. (3) lit. e): „(3) *Asigurările sociale de sănătate sunt obligatorii și funcționează ca un sistem unitar, iar obiectivele menționate la alin. (2) se realizează pe baza următoarelor principii: [...]*

e) participarea obligatorie la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru formarea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.”;

— Art. 215 alin. (3): „*Prevederile alin. (1) și (2) [cu privire la obligația virării contribuției pentru asigurările sociale de sănătate — s.n.] se aplică și persoanelor care exercită profesii libere sau celor care sunt autorizate, potrivit legii, să desfășoare activități independente.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind caracterul statului, respectiv obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 26 alin. (2) privind viața intimă, familială și privată și ale art. 56 alin. (1) și (3) privind contribuțiile financiare. De asemenea, implicit, din motivarea excepției rezultă că autorul acesteia înțelege să invoce în susținerea ei și prevederile art. 34 din Constituție privind dreptul la ocrotirea sănătății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prin Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, Curtea a statuat că „obligativitatea asigurării și a contribuției la sistemul asigurărilor sociale de sănătate trebuie analizată în legătură cu un alt principiu ce stă la baza acestui sistem, anume cel al solidarității. Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Rezultă că dispozițiile art. 208 alin. (1), alin. (3) lit. e) și alin. (6) din Legea nr. 95/2006 reprezintă, de fapt, o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor”.

Prin aceeași decizie, Curtea a mai stabilit că „principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari. De altfel, cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv, astfel că diferența valorică a contribuției este determinată de nivelul diferit al venitului”. Curtea Constituțională, în același sens, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 705 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007.

Neexistând elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele de mai sus, Curtea reține că însuși caracterul de stat social, atribuit României prin textul art. 1 alin. (3) din Constituție, este o rațiune suficientă pentru a impune o contribuție obligatorie la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, prin aceasta asigurându-se atât ocrotirea sănătății celor cu venituri mai mari, cât și acelor care au venituri mici. De asemenea, nu se poate susține că plata unei contribuții la fondul menționat este de natură să încalce viața intimă, familială și privată a persoanei, din moment ce în cauză se pun probleme ce țin de asigurarea unui sistem de furnizare a unor servicii medicale de care beneficiază toate persoanele. Ca atare, obligația pozitivă a statului este de a crea un atare sistem contributiv susținut prin contribuțiile asiguraților, fără să intervină în niciun fel în desfășurarea vieții lor private.

Inexistența vreunei contrarietăți între textele legale criticate și Constituție echivalează cu respectarea întru totul a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

În consecință, excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) lit. e) și art. 215 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Gheorghe Milici în Dosarul nr. 4.167/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 661

din 30 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Constantin Colțatu în Dosarul nr. 24.993/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că procedura la care se referă textul de lege criticat are un caracter necontencios, întrucât instanța se pronunță prin încheiere, fără a tranșa asupra unor drepturi potrivnice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 24.993/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Constantin Colțatu cu prilejul soluționării unei cauze comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție. În acest sens, arată că, în urma modificărilor aduse prin Legea nr. 441/2006, art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 nu mai precizează dacă încheierea prin care se pronunță instanța cu

privire la convocarea adunării generale a acționarilor are loc în cadrul unei proceduri contencioase sau necontencioase. Astfel, dacă textul de lege este interpretat în sensul în care este vorba de o procedură contencioasă, atunci soluționarea unei asemenea cereri prin încheiere și nu prin hotărâre judecătorească, fără să se indice dacă există și care sunt căile de atac, contravine prevederilor constituționale care garantează dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că, deși textul de lege criticat nu mai prevede expres, în practică se apreciază în continuare că procedura autorizării convocării are un caracter necontencios, fiind prezente toate trăsăturile care caracterizează această procedură, prin cererea de autorizare neurmărindu-se stabilirea unui drept potrivit față de o altă persoană. Întrucât sunt incidente dispozițiile art. 336 din Codul de procedură civilă, încheierea prin care se admite cererea de autorizare este executorie și poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile, iar în cazul respingerii cererii sunt aplicabile regulile generale, în sensul că încheierea va fi atacată cu apel.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, așa cum au fost modificate prin art. 1 pct. 66 din Legea nr. 441/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006, dispoziții potrivit cărora, „*În cazul în care consiliul de administrație, respectiv directoratul, nu convoacă adunarea generală, instanța de la sediul societății, cu citarea consiliului de administrație, respectiv a directoratului, va putea autoriza convocarea adunării generale de către acționarii care au formulat cererea. Prin aceeași încheiere instanța aprobă ordinea de zi, stabilește data de referință prevăzută la art. 123 alin. (2), data ținerii adunării generale și, dintre acționari, persoana care o va prezida.*”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției solicită instanței de contencios constituțional să decidă dacă procedura la care se referă art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 este necontencioasă sau contencioasă și, în situația în care reține că este vorba de o procedură contencioasă, să constate că textul de lege criticat este

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Constantin Colțatu în Dosarul nr. 24.993/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 664

din 30 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Marieta Safta — magistrat-asistent

neconstituțional, întrucât nu prevede care sunt căile de atac aplicabile.

Față de acestea, Curtea reține că aspectele invocate de autorul excepției țin, în realitate, de modul de interpretare a textului de lege criticat. Într-adevăr, în urma modificărilor aduse acestui text, trimiterea expresă pe care acesta o făcea la prevederile art. 331—339 din Codul de procedură civilă a fost înlăturată, ceea ce a creat o incertitudine cu privire la normele de procedură aplicabile, respectiv cele specifice unei proceduri contencioase ori necontencioase.

Curtea reține că modificarea unui text de lege în sensul înlăturării trimiterii exprese la normele unei proceduri speciale, respectiv cea necontencioasă, nu poate avea decât semnificația aplicării dreptului comun, respectiv a procedurii contencioase. Într-adevăr, constatând că, în practică, acționarii care inițiază procedura prevăzută de art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 se află, de cele mai multe ori, pe poziții antagonice cu administratorii societății care se opun convocării adunării generale, legiuitorul a considerat că este mai adecvată aplicarea normelor de procedură contencioasă.

Din faptul că nu mai sunt aplicabile dispozițiile legale privind procedura necontencioasă rezultă că împotriva deciziei pronunțate în litigiul având obiect cererea de autorizare se poate declara apel, conform normelor de drept comun conținute de art. 282 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere toate acestea, Curtea constată că susținerile autorului excepției privind neconstituționalitatea textului de lege criticat nu sunt întemeiate.

regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Costică Enache în Dosarul nr. 5.701/231/2008 al Judecătorei Focșani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 179 D/2009 și nr. 390 D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 390 D/2009 la Dosarul nr. 179 D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.493/300/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție invocată de Societatea Comercială „AA Travel & Business Services”.

Prin Încheierea din 10 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.701/231/2008, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Costică Enache.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că instanța de fond trebuia să aibă în vedere forța juridică superioară a reglementărilor constituționale față de prevederile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, deoarece atunci când s-a socotit competentă material să judece cauza a încălcat competențele instanței de contencios administrativ, astfel cum sunt acestea prevăzute de Legea fundamentală. Câtă vreme procesul-verbal de contravenție este un act administrativ, competența aparține instanței specializate de contencios administrativ.

Se mai susține că textul de lege criticat încalcă liberul acces la justiție, deoarece creează un obstacol considerabil pentru cetățenii care nu locuiesc în raza teritorială unde s-a produs fapta, putând constitui un impediment în exercitarea dreptului de a avea acces la justiție, de a avea parte de un proces echitabil și de a se bucura de dreptul la apărare în orice fază a procesului.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Judecătoria Focșani apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorii

excepției. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: *„Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătorei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”*

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și cele ale art. 126 alin. (6) potrivit cărora controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că textele de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, cu o motivare asemănătoare și prin raportare la aceleași prevederi constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, prin Decizia nr. 813 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 18 octombrie 2007, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate invocată, a statuat că art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 „nu îngreșește dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. Prin reglementarea criticată legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale”.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.128 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2007, și prin Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, Curtea Constituțională a statuat că același text de lege „reprezintă o aplicare a principiului *specialia generalibus derogant*, în sensul competenței atribuite de art. 126 alin. (2) din Constituție legiuitorului, care poate institui, pentru situații deosebite, reguli speciale în ceea ce privește stabilirea competenței instanțelor de judecată și a procedurii de judecată”.

și, prin urmare, nu încalcă dispozițiile art. 52 și art. 126 alin. (6) din Legea fundamentală.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția pronunțată în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

În prezenta cauză se mai invocă încălcarea, prin același text de lege, a dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală. Nici această critică nu poate fi reținută, deoarece prevederile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu consacră un caz de restrângere a drepturilor și libertăților fundamentale în sensul dispozițiilor constituționale menționate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Societatea Comercială „AA Travel & Business Services” în Dosarul nr. 3.493/300/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și de Costică Enache în Dosarul nr. 5.701/231/2008 al Judecătoriei Focșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 672

din 30 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Florin Vasile Oproiu în Dosarul nr. 0113/99/2004 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 0113/99/2004, **Curtea de Apel Iași — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost ridicată de Florin Vasile Oproiu în cadrul unei acțiuni având ca obiect procedura insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece nu prevede posibilitatea citării părții care a formulat cererea de recuzare. Astfel, se creează un avantaj judecătorului recuzat în raport cu justițiabilii, întrucât judecătorul are posibilitatea expunerii argumentelor sale. În ceea ce privește art. 7 din Legea nr. 85/2006, arată că acesta împiedică accesul liber la justiție, prin prisma faptului că instituie procedura citării și comunicării actelor de procedură prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență, inclusiv pentru persoanele fizice, care nu au acces la această publicație.

Curtea de Apel Iași — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, invocând jurisprudența Curții Constituționale concretizată în Decizia nr. 547/2005 și Decizia nr. 1.317/2008, consideră că prevederile art. 31 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În ceea ce privește art. 7 din Legea nr. 85/2006, arată că, prin Decizia nr. 1.137/2007, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate cu privire la aceste prevederi de lege și amintește totodată că, în redactarea actuală, art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 85/2006 stabilește că prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune în temeiul acestei legi se va realiza conform Codului de procedură civilă, chiar și ulterior deschiderii procedurii insolvenței. Așa fiind, consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 85/2006 este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 31 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, precum și prevederile art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006.

În realitate, Curtea constată că, în ceea ce privește art. 31 din Codul de procedură civilă, critica autorului excepției se referă doar la conținutul alin. 1 din acest articol.

De asemenea, analizând motivarea autorului excepției, Curtea constată că autorul excepției a avut în vedere doar cuprinsul alin. (9) al art. 7 din Legea nr. 85/2006.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 31 alin. 1 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă: *„Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.”;*

— Art. 34 alin. 2: *„Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul.”;*

— Art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006: *„Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de*

procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare dispozițiilor art. 16 și 21 din Constituție care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, respectiv accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea au constituit în mai multe rânduri obiect al excepției de neconstituționalitate în raport cu aceleași critici și aceleași texte din Constituție, Curtea respingând în mod constant excepțiile de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiate. În acest sens, pot fi amintite Decizia nr. 244 din 17 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 15 octombrie 2002, sau Decizia nr. 746 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 1 noiembrie 2007.

Curtea apreciază că nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, astfel încât soluțiile și considerentele deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006, Curtea constată, de asemenea, că acesta a mai fost supus controlului de constituționalitate. Astfel, luând în considerare problema asigurării accesului liber la justiție din perspectiva reglementării care prevede că citarea și comunicarea actelor de procedură în cadrul procedurii insolvenței se realizează prin Buletinul procedurilor de insolvență, Curtea, prin Decizia nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 16 ianuarie 2008, a statuat că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt contrare art. 24 și 53 din Constituție, în măsura în care se interpretează că prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2006, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se realizează numai prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar nu și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

În urma acestei decizii, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 173/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008, a fost introdus alin. (3¹) la art. 7 din Legea nr. 85/2006, prin care s-a prevăzut că, *„Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenței se va realiza conform Codului de procedură civilă.”*

Prin urmare, în prezent, toate părțile implicate în procedura insolvenței beneficiază de o primă citare conform normelor Codului de procedură civilă, astfel că nu se poate invoca necunoașterea desfășurării procedurii insolvenței. În plus, orice persoană interesată își poate procura Buletinul procedurilor de insolvență.

Așa fiind, având în vedere redactarea actuală a art. 7 din Legea nr. 85/2006, precum și criticile de neconstituționalitate formulate cu privire la prevederile acestui articol, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (9) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Florin Vasile Oproiu în Dosarul nr. 0113/99/2004 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea art. 6 din Legea nr. 597/2001 privind unele măsuri de protecție și autorizare a construcțiilor în zona de coastă a Mării Negre

Conform art. 6 din Legea nr. 597/2001 privind unele măsuri de protecție și autorizare a construcțiilor în zona de coastă a Mării Negre, cu modificările ulterioare, în stațiunile turistice de pe litoral și în zona plajelor cu destinație turistică este interzisă executarea lucrărilor de pregătire, reparare, curățare a clădirilor și a celor de reparare a străzilor, trotuarelor și dotările tehnico-edilitare subterane și aeriene în perioada 15 mai—15 septembrie a fiecărui an.

Astfel, lucrările de executare a unor construcții noi nu sunt interzise, ceea ce determină posibilitatea efectuării de construcții în timpul sezonului turistic.

În prezent, în stațiunile turistice de pe litoral se construiește, fapt care creează disconfort turiștilor care aleg ca destinație turistică litoralul românesc.

În vederea creșterii numărului de turiști care aleg să își petreacă concediul pe litoralul românesc este necesar ca aceștia să beneficieze de condiții optime de relaxare și de agrement. Construirea în timpul sezonului turistic creează neplăceri turiștilor atât din punctul de vedere al zgomotului produs, cât și din punctul de vedere al aspectului tehnico-edilitar al stațiunii turistice.

În vederea remedierii acestei situații este necesar a fi modificat art. 6 din Legea nr. 597/2001 în regim de urgență.

Având în vedere că toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul 6 din Legea nr. 597/2001 privind unele măsuri de protecție și autorizare a construcțiilor în zona de coastă a Mării Negre, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 8 noiembrie 2001, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În stațiunile turistice de pe litoral și în zona plajelor cu destinație turistică este interzisă executarea lucrărilor

de pregătire, reparare, curățare a clădirilor, de reparare a străzilor, trotuarelor și dotărilor tehnico-edilitare subterane și aeriene, în perioada 15 mai—15 septembrie a fiecărui an, cu excepția lucrărilor de remediere a unor avarii.

(2) În zona plajelor cu destinație turistică sunt interzise, de asemenea, lucrările de construcții noi, în perioada 15 mai—15 septembrie an fiecărui an.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei de preluare de către direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București a contractelor privind angajamentul de plată a dobânzii, încheiate de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap și de asigurare a transferurilor financiare

Văzând aprobarea Referatului nr. 9.225 din data de 15 iunie 2009,

având în vedere prevederile art. 27 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 268/2007 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 448/2006,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 239/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de preluare de către direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București a contractelor privind angajamentul de plată a dobânzii încheiate de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap și de asigurare a transferurilor financiare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap și reprezentanții direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap,
Doina Micșunica Drețcanu

București, 15 iunie 2009.
Nr. 277.

ANEXĂ

METODOLOGIE

de preluare de către direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București a contractelor privind angajamentul de plată a dobânzii încheiate de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap și de asigurare a transferurilor financiare

Art. 1. — (1) Prezenta metodologie stabilește modalitatea de preluare de către direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București a contractelor privind angajamentul de plată a dobânzii încheiate de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap și de asigurare a transferurilor financiare.

(2) În sensul prezentului ordin, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, denumită în continuare *Autoritate*, predă, iar direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București, denumite în continuare *DGASPC*, preiau contractele privind angajamentul de plată a dobânzii, denumite în continuare *contracte*.

Art. 2. — (1) În vederea desfășurării în bune condiții a activității de predare/preluare de la Autoritate către DGASPC a contractelor, se constituie o comisie numită prin ordin al președintelui Autorității.

(2) Predarea/preluarea contractelor încheiate de Autoritate se face eșalonat, pe județe, pe bază de proces-verbal de predare-primire, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, în prezența membrilor comisiei Autorității și a directorilor generali ai DGASPC sau a persoanelor împuternicite de către aceștia, convocați în scris.

(3) În sensul prezentului ordin, prin *contract* se înțelege documentul prin care Autoritatea s-a angajat să plătească dobânda la creditele pentru achiziționarea unui singur autovehicul și pentru adaptarea unei locuințe conform nevoilor individuale de acces, precum și documentația care a stat la baza încheierii acestuia.

(4) Contractul și documentația aferentă se constituie în dosarul beneficiarului, denumit în continuare *dosar*.

Art. 3. — Dosarul care se predă la DGASPC are paginile numerotate și ștampilate și conține, în mod obligatoriu, următoarele documente:

a) documentația care a stat la baza eliberării adevărîței referitoare la acordul plății dobânzii, care cuprinde cerere, copie

de pe documentul care atestă încadrarea în grad de handicap, copie de pe documentul de identitate, declarație pe propria răspundere referitoare la faptul că îndeplinește condițiile legii, declarație pe propria răspundere referitoare la faptul că va comunica Autorității orice modificare privind încadrarea în grad de handicap, hotărâre de punere sub interdicție/dispoziție de curatelă, după caz;

b) adeverința referitoare la acordul plății dobânzii conform art. 17 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 268/2007;

c) contractul de credit bancar încheiat între beneficiar și unitatea bancară, însoțit de graficul de rambursare în baza căruia se efectuează plata;

d) factura de achiziționare a autovehiculului sau contractul de vânzare-cumpărare a acestuia, certificat conform cu originalul sau legalizat de un notar; sau documentația necesară pentru adaptarea locuinței potrivit nevoilor individuale de acces ale persoanei cu handicap, care cuprinde proiectul tehnic, devizul proiectului și declarația pe propria răspundere de îndeplinire a standardelor cu privire la accesibilitate;

e) contractul privind angajamentul de plată a dobânzii încheiat între Autoritate și beneficiar;

f) documentul care atestă că beneficiarul este posesorul autoturismului — certificat fiscal eliberat de administrația financiară sau copie a talonului;

g) acte adiționale încheiate între Autoritate și beneficiar, după caz;

h) dovada plăților efectuate de Autoritate, până la data predării;

i) opis, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — (1) La data predării/preluării, Autoritatea face dovada plăților efectuate, pentru fiecare beneficiar în parte, în conformitate cu prevederile contractului privind angajamentul de plată a dobânzii.

(2) Dovada plăților efectuate o reprezintă fișa partener din sistemul contabil al Autorității, care va fi anexată la dosar.

Art. 5. — Începând cu data preluării, DGASPC preia răspunderea continuării plăților, inclusiv a celor neefectuate până la data preluării, și va înștiința beneficiarii contractelor în acest sens.

Art. 6. — Adeverințele referitoare la acordul plății dobânzii eliberate de către Autoritate începând cu anul 2008 sunt valabile în vederea încheierii unui contract privind angajamentul de plată a dobânzii.

Art. 7. — (1) Sumele necesare pentru plata dobânzilor pentru anul 2009 sunt cuprinse în bugetul Autorității.

(2) În vederea asigurării transferului de la bugetul Autorității al sumelor aferente plății dobânzilor, DGASPC transmite Autorității necesarul de fonduri, până la data de 15 a lunii în curs, pentru luna următoare.

(3) Cererea pentru necesarul de fonduri cuprinde informațiile prevăzute în anexa nr. 3.

(4) DGASPC, prin reprezentanții desemnați, certifică realitatea și legalitatea sumelor înscrise în cerere și își asumă răspunderea în utilizarea creditelor, doar pentru scopul solicitat.

(5) La cerere se anexează o copie a contului de execuție din luna anterioară cererii.

(6) Cheltuielile aferente plății dobânzilor se decontează din bugetul DGASPC, din transferuri de la bugetul Autorității.

Art. 8. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta metodologie.

*ANEXA Nr. 1
la metodologie*

PROCES-VERBAL

de predare-primire a dosarelor privind angajamentul plății dobânzilor la creditele persoanelor cu handicap

Încheiat astăzi, .../...../2009, pentru a certifica predarea de către Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, reprezentată prin ....., către Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului ....., reprezentată prin ....., a unui număr de ..... (.....)
(Se completează în cifre și litere.)

dosare privind angajamentul plății dobânzilor la creditele persoanelor cu handicap, conform anexei.

Fiecare dintre dosare este însoțit de un opis care include următoarele informații: numele și prenumele beneficiarului, CNP, județul, numărul de file, ultima lună plătită, numele documentelor și pagina la care se regăsește fiecare dintre acestea, data la care a fost întocmit opisul, numele, prenumele și semnătura persoanei care a întocmit opisul. Procesul-verbal a fost încheiat în 2 (două) exemplare, câte unul pentru fiecare parte, și conține un număr de ..... file, inclusiv anexa.

Am predat (Autoritate)		Am preluat (DGASPC)	
Numele și prenumele	Semnătura	Numele și prenumele	Semnătura
Ștampila		Ștampila	

A N E X A
la procesul-verbal de predare-primire nr. ....../.....,
încheiat între Autoritate și DGASPC .....

Nr. crt.	Numele și prenumele	CNP	Numărul de file la dosar
1			
2			
3			
4			
5			
6			
.			
.			
.			
n			

*ANEXA Nr. 2
la metodologie*

O P I S

Numele și prenumele beneficiarului	
CNP	
Județul	
Adresa	
Nr. de file la dosar	
Ultima lună plătită	
Documentul	Pag.
Cerere	
Copie de pe documentul care atestă încadrarea în grad de handicap	
Copie de pe documentul de identitate	
Declarație pe propria răspundere referitoare la faptul că îndeplinește condițiile legii	
Declarație pe propria răspundere referitoare la faptul că va comunica Autorității orice modificare privind încadrarea în grad de handicap	
Hotărâre de punere sub interdicție/dispoziție de curatelă, după caz	
Adeverința referitoare la acordul plății dobânzii	
Contractul de credit bancar încheiat între beneficiar și unitatea bancară, însoțit de graficul de rambursare în baza căruia se efectuează plata	
Factura de achiziționare a autovehiculului sau contractul de vânzare-cumpărare a acestuia, certificat conform cu originalul sau legalizat de un notar	
Documentația necesară pentru adaptarea locuinței potrivit nevoilor individuale de acces ale persoanei cu handicap, care cuprinde proiectul tehnic, devizul proiectului și declarația pe propria răspundere de îndeplinire a standardelor cu privire la accesibilitate	
Contractul privind angajamentul de plată a dobânzii încheiat între Autoritate și beneficiar	
Documentul care atestă că beneficiarul este posesorul autoturismului — certificat fiscal eliberat de administrația financiară sau copie a talonului	
Acte adiționale încheiate între Autoritate și beneficiar, după caz	
Dovada plăților efectuate de Autoritate, până la data predării — Fișa partener (centralizatorul plăților efectuate)	
Numele persoanei care a întocmit opisul	
Semnătura persoanei care a întocmit opisul	
Data întocmirii opisului	

C E R E R E
pentru necesarul de fonduri privind plata dobânzii la creditele persoanelor cu handicap

Județul ...../Data ...../Solicitare pentru luna ..... anul .....

Nr. crt.	Numele și prenumele beneficiarului	CNP	Gradul de handicap	Valoarea creditului	Moneda creditului	Tipul contractului (autoturism/adaptare)	Banca	Durata împrumutului	Dobânda curentă conform graficului de rambursare	Nr. de luni restante	Suma restantă	Suma solicitată
1												
2												
.												
.												
.												
n												
TOTAL:												

Semnăturile autorizate
Ștampila

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 385/2009 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România

Văzând Referatul Direcției generale strategii și politica medicamentului nr. I.B. 6.202 din 22 iunie 2009, în baza prevederilor titlului XVII „Medicamentul”, art. 851 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Normele privind modul de calcul al prețurilor la medicamentele de uz uman, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 75/2009,

în temeiul prevederilor art. 140 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.718/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 385/2009 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 31 martie 2009, se completează după cum urmează:

— **La articolul 1, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (2)—(4), cu următorul cuprins:**

„(2) Se completează Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România cu prețurile produselor nou-avizate/reavizate în perioada 1 aprilie—12 iunie 2009.

(3) Se diminuează, la cererea deținătorului de autorizație de punere pe piață (APP) sau a reprezentantului acestuia, nivelul

existent al prețurilor produselor cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România.

(4) Se exclud din Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România produsele ce nu mai pot fi menținute în circuitul terapeutic conform art. 730 alin. (9) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, la cererea deținătorului de APP sau a reprezentantului.”

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data de 1 iulie 2009.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ion Bazac

București, 22 iunie 2009.
Nr. 792.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru elaborarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 896/2006**

Văzând Referatul Direcției generale buget și credite externe nr. I.B. 6.191 din 22 iunie 2009, având în vedere prevederile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea tichetelor de vacanță și ale art. 5 din Normele metodologice privind acordarea tichetelor de vacanță, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2009, ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.954/2005 pentru aprobarea Clasificației indicatorilor privind finanțele publice, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.718/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice pentru elaborarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 896/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 7 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 4, alineatul (10.1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10.1) Operațiunile efectuate și evidențiate în contul de mai sus se înregistrează în mod corespunzător în contabilitatea proprie în conturile următoare:

— 560 «Disponibil al instituțiilor finanțate integral din venituri proprii»;

— 706 «Venituri din închirieri», cod 30.10;

— 701 «Venituri din vânzarea produselor finite», cod 33.10.16;

— 704 «Venituri din lucrări executate și servicii prestate», cod 33.10 (mai puțin 33.10.16);

— 779 «Alte venituri operaționale», cod 37.10;

— 791 «Venituri excepționale din operațiuni cu active fixe», cod 39.10;

— în contul 50.47 «Disponibil din alocații bugetare cu destinație specială», deschis la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului și a municipiului București, nu se mai încasează sume, acestea urmând să fie încasate în următoarele conturi analitice:

a) 50.47.03 «Disponibil din sume primite de la bugetul de stat» — pentru gestionarea sumelor primite de la bugetul de stat;

b) 50.47.04 «Disponibil din sume primite de la bugetul local» — pentru gestionarea sumelor primite de la bugetul local;

c) 50.47.10 «Disponibil din sume primite din bugetul constituit din contribuții asupra produselor din tutun și alcool» — pentru gestionarea sumelor primite din bugetul constituit din contribuții asupra producerii, comercializării și publicității asupra produselor din tutun și alcool.

Sumele existente la data emiterii prezentului ordin în soldul contului 50.47 «Disponibil din alocații bugetare cu destinație specială», deschis pe numele unităților sanitare publice cu paturi al căror management se transferă către unitățile administrației publice locale, pot fi utilizate din acest cont sau pot fi transferate în conturile analitice, în funcție de opțiunea titularului contului, cel mai târziu până la finele anului 2009.”

2. În anexa nr. 1 la Normele metodologice pentru elaborarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public, la titlul „Cheltuieli de personal”, la articolul 10.02 „Cheltuieli salariale în natură” se introduce alineatul 10.02.06 „Tichete de vacanță”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Ion Bazac

București, 22 iunie 2009.

Nr. 793.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru prorogarea termenului de 1 iulie 2009, stabilit pentru administrarea contribuabililor mijlocii și a marilor contribuabili**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Termenul de 1 iulie 2009, stabilit prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.846/2008 pentru actualizarea listelor contribuabililor mijlocii administrați conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 266/2007 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor

mijlocii la administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 29 octombrie 2008, cu modificările ulterioare, și

prorogat ulterior pentru data de 1 iulie 2009, se prorogă pentru data de 1 august 2009.

Art. 2. — Termenul de 1 iulie 2009, stabilit prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.847/2008 pentru actualizarea listei contribuabililor mijlocii administrați conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.074/2006 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 13 octombrie 2008, cu modificările ulterioare, și prorogat ulterior pentru data de 1 iulie 2009, se prorogă pentru data de 1 august 2009.

Art. 3. — Termenul de 1 iulie 2009, stabilit prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.848/2008 pentru actualizarea listei marilor contribuabili administrați conform

prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 698 din 14 octombrie 2008, cu modificările ulterioare, și prorogat ulterior pentru data de 1 iulie 2009, se prorogă pentru data de 1 august 2009.

Art. 4. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de planificare strategică și monitorizare a realizării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și organele fiscale subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 26 iunie 2009.

Nr. 2.168.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

